

**מוליכי ההארקה במבנים בני ארבע קומות ומעלה (חוברת 63 - אביב 96)
(04-08)**

הבעיה

בתקנות החשמל (הארקות יסוד) התשמ"א 1981- בתיקון שפורסם בק"ת 5474 מיום 5.10.1992, נקבע בתקנת משנה 5(ד):
"במבנה בן 4 קומות ומעלה, יותקן מוליך נוסף, במקביל למוליך ההארקה הראשי (להלן מוליך מקביל) שיהיה אחד מאלה:

(1) מוליך פלדה אנכי הטמון בבטון המבנה, המהווה חלק מזיון המבנה (טבעת גישור אנכית) ואשר ימלא את כל הדרישות הקיימות לגבי טבעת גישור.

(2) מוליך נחושת בעל חתך שווה לפחות לזה של מוליך ההארקה הראשי."

השאלה היא מהו המרחק המזערי בין מוליך ההארקה הראשי לבין מוליך ההארקה המקביל? האם מותר להתקין את שני המוליכים האלה באותו מוביל?

תשובת הועדה

סיבת התיקון הזה לתקנות הארקות יסוד נעוצה בבעיית האמינות של מוליך ההארקה הראשי בבניין רב דירתי. לאחר שקבלן הבניין התקין את המוליך, ספק אם במשך שנות קיום הבניין, מישהו בודק אותו, דואג לו או מבטיח את רציפותו עד לקומה האחרונה.

לא נראתה כל אפשרות להטיל את חובת בדיקתו ותחזוקתו של מוליך זה על מישהו בבניין. לכן אומץ הפתרון של הכפלת המוליך וחיבור בין שני המוליכים המקבילים בכל קומה רביעית כדי ליצור מעין סולם בעל שלב אופקי בכל קומה רביעית.

כאשר המטרה היא אבטחת קיום ההארקה, הרי יהיה זה אבסורד להתקין את שני המוליכים באותו צינור. אם המוליך המקביל הוא חלק מזיון המבנה בבטון, הרי קיימת ממילא הפרדה טבעית בין שני המוליכים. מצד אחר, אם הוא מוליך נחושת, הרי שיש למצוא לו תוואי נפרד מהמוליך הראשי, באופן שיבטיח שלא ינותקו שניהם בעת ובעונה אחת.